

**Beschikking van het Gerecht van 15 januari 2013 —
Alfacam e.a./Parlement**

(Zaak T-21/12) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Overheidsopdrachten voor diensten — Aanbestedingsprocedure — Verlening van audiovisuele diensten voor Parlement — Afwijzing van offerte van inschrijver — Artikelen 94 en 103 van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 — Kennelijk rechtens ongegrond beroep”)

(2013/C 71/34)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Alfacam e.a. (Lint, België); Via Storia (Schiltigheim, Frankrijk); DB Video Productions (Aartselaar, België); IEC (Rennes, Frankrijk), en European Broadcast Partners (Eubropa) (Aartselaar) (vertegenwoordiger: B. Pierart, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. López Carceller en C. Braunstein, vervolgens P. López Carceller en G. Hellinckx, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 18 november 2011 om perceel nr. 1 van aanbestedingsprocedure EP/DGCOMM/AV/11/11, betreffende een verlening van audiovisuele diensten op het Parlement te Brussel (België) toe te wijzen aan de vennootschap watch tv, en van het besluit van het Parlement van 18 november 2011 om de door Eubropa voor dat perceel ingediende offerte af te wijzen

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Verzoeksters dragen hun eigen kosten en die van het Europees Parlement.*

⁽¹⁾ PB C 89 van 24.3.2012.

**Beroep ingesteld op 16 oktober 2012 — Wojciech Gęsina
Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina/Commissie**

(Zaak T-468/12)

(2013/C 71/35)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina (Warschau, Polen) (vertegenwoordiger: H. Mackiewicz, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 554/2012 van de Commissie van 19 juni 2012, tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur nietig verklaren; en
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel: de vaststelling van de bestreden verordening door de Commissie is in strijd met verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987, met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽¹⁾, met name vanwege de onjuiste uitlegging van de GN-toelichtingen op post 9505, volgens welke een decoratief artikel dat geen enkele naar een feest verwijzende indruk, versiering, symbool of inscriptie bevat niet exclusief is ontworpen, vervaardigd en te herkennen als feestartikel en dus niet als zodanig herkenbaar is.

Volgens verzoekster geven de bewoordingen van GN-post 9505 en de toelichtingen daarop aan dat een artikel niet noodzakelijk specifieke indrukken, versieringen, symbolen of inscripties die rechtstreeks verwijzen naar een specifiek feest hoeft te bevatten om te worden herkend als feestartikel.

De vraag of een artikel exclusief is ontworpen, vervaardigd en te herkennen als feestartikel, moet worden beoordeeld in het licht van de feestsymboliek die is gekoppeld aan een bepaald artikel in een lidstaat en van de banden van dit artikel met de feesttraditie en -cultuur in die staat

- 2) Tweede middel: de vaststelling van de bestreden verordening door de Commissie is in strijd met de toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Gemeenschappen op GN-post 9505, en wel vanwege de onjuiste uitlegging daarvan, volgens welke een decoratief artikel dat geen enkele naar een feest verwijzend(e) indruk, versiering, symbool of inscriptie bevat, niet exclusief is ontworpen, vervaardigd als feestartikel en dus niet als zodanig herkenbaar is.

De GN-toelichtingen geven duidelijk aan dat de producten die zijn ingedeeld in GN-post 9505 op grond van constructie en ontwerp (opdrukken, versieringen, symbolen of opschriften) zijn bedoeld voor gebruik voor een specifieke festiviteit. Met de tussen aanhalingstekens geplaatste termen wordt slechts bij wijze van voorbeeld aangegeven wat onder de „constructie en ontwerp” van een product zou kunnen vallen. Met andere woorden, de gecombineerde nomenclatuur sluit niet uit dat een product dat (als zodanig) geen enkele indruk, versiering, symbool of inscriptie bevat, toch een specifieke festiviteit symboliseert.

- 3) Derde middel: de Commissie heeft het beginsel van gelijke behandeling geschonden door toe te staan dat een categorie van producten (kunstbloemen en bloemen die worden gebruikt voor festiviteiten) niet als feestartikel wordt gekwalificeerd omdat die producten niet de bovengenoemde, naar een feest verwijzende indrukken, versieringen, symbolen of inscripties bevatten, terwijl die kwalificatie wel is toegestaan voor andere categorieën van artikelen die deze indrukken, versieringen, symbolen of inscripties evenmin bevatten.

De handelingen van de Unie bevatten bindende tariefinlichtingen, afgegeven door verschillende lidstaten, inzake de indeling in GN-post 9505 van artikelen (waaronder kunstbloemen) die geen symbolen, motieven of bijzondere versieringen bevatten. Een artikel dat geen inscripties of versieringen bevat, kan dus als zodanig binnen de cultuur van een lidstaat van de Europese Unie best een specifieke festiviteit symboliseren, en aldaar derhalve herkenbaar, ontworpen en vervaardigd zijn als feestartikel.

Noch uit de bewoordingen van de toelichting op hoofdstuk 95 van de GN, noch uit het commentaar in de GN-toelichtingen volgt dat een product om te worden aangemerkt als feestartikel als zodanig herkenbaar moet zijn als feestartikel op het hele grondgebied van de Europese Unie. Een dergelijke uitlegging van het begrip „feestartikel” zou ertoe leiden dat slechts zeer weinig producten aan deze criteria voldoen. De Europese Unie telt meer dan 500 miljoen inwoners, met gevarieerde tradities, culturen en religies. Bijgevolg bestaat er binnen de Unie geen gemeenschappelijke feesttraditie, maar verschilt de lijst van feestdagen per lidstaat. Tot slot worden bepaalde producten die uitdrukkelijk zijn ingedeeld in post 9505 slechts in bepaalde lidstaten aangemerkt als feestartikelen, en is de traditie waaraan zij zijn gekoppeld in de andere lidstaten niet bekend of weinig populair.

Beroep ingesteld op 17 december 2012 — Mory e.a./ Commissie

(Zaak T-545/12)

(2013/C 71/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Mory SA (Pantin, Frankrijk) Mory Team (Pantin); en Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miraumont, Frankrijk) (vertegenwoordigers: B. Vatieer en F. Loubières, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— het besluit van de Commissie nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partijen voeren vijf middelen aan ter ondersteuning van hun beroep tegen besluit C(2012) 2401 def. van de Commissie van 4 april 2012, waarbij de Commissie preciseerd dat de uit artikel 2 van het besluit C(2012) 1616 def. van de Commissie van 9 maart 2012 voortvloeiende verplichting voor de Sernam-vennootschappen om staatssteun terug te betalen zich niet uitstrekt tot de potentiële overnemers van de activa van het Sernam-concern. ⁽¹⁾

- 1) Eerste middel, ontleend aan onbevoegdheid van de Commissie om het bestreden besluit vast te stellen en dus misbruik van bevoegdheid, aangezien de Commissie niet bevoegd is om zonder een nieuw grondig onderzoek een besluit vast te stellen waarbij wordt geconstateerd dat de ter uitvoering van het besluit van 9 maart 2012 gevolgde procedure geen omzeiling van dat besluit vormt.
- 2) Tweede middel, ontleend aan schending van de verplichting om in het kader van de staatssteuncontrole bij ernstige twijfelgevallen de formele onderzoeksprocedure te gebruiken.
- 3) Derde middel, ontleend aan tegenstrijdigheid tussen het voorwerp en de motivering van het besluit, voor zover, enerzijds, het door de Commissie aangevoerde voorwerp van het besluit en de werkelijke inhoud ervan niet met elkaar overeenstemmen en, anderzijds, het besluit, wat de beoordeling betreft of er tussen de gesteunde activiteiten en de overnemer van deze activiteiten geen economische continuïteit bestaat, tegenstrijdige criteria bevat.

⁽¹⁾ PB L 256, blz. 1.